

Romari Hrvati

Leto je. Vsi nekam ideju. Na more. Puno ih nejde nikam. Ne kaj ne bi šteli, nek nemreju. Negda je nešče mogel iti i v Rim. Te su onda zvali romari. Kak sme navek bili bogčija, ka nije mogla dalke od svojega kroveka, onda je ta bogčija išla na Bisticu. Pešice. Bosa. A zakaj? Puno ih to pita... Vsaki korak je molitva. Te vam je jen dielec životnoga putovanja prejeti z Bogem. Onak kak je Majka Božja putovala z Isusekom v Jeruzalem. Naviek z Isusem i nigdar bež njega. I Marija ga je zgubila kad je bila z drugemi, a ne ž njim. Pune ljudi ide na Bisticu zate kaj su zgubili Isusa. I onda ga putem iščeju... Vuski puti i stezice nas vučiju da k Isusu i nije baš lake dojt. Putujući se navčime kak jen drugomu mora dati ruku... pričakati... pomoći. A kad se dojde pred Majčicu, mali Isus z njene ruk oče se spuščati vu naše. Same prije treba nekaj druge zbaviti. Ruke treba oprati. Kaj ne, ruke su naše dušice. Vu dušica treba napraviti mesta. Zate se ide k spovedi, onda na kalvariju, onda se ide k jentaru... onda bogce nadeliti, pod šatoreem nekaj stroška pojediti, dareka za naše doma kupiti, kaj bi i oni osetili da sme Isuseka našli, da nam ga je Majčica v srce dala i da sme ga i njim donesli.

Proščenjarska bogčija

Bogci su naviek bili čar i idila našeh proščenišč. Čoravi, ščukljavi, šepavi, bez ruk, bez nog, na ščape i v tačka... Cijeli mali svijet. Podrapani, zamusani, smrdljivi, ali tak dragi i topli. Oni niš niesu imeli. Same srce z kojega su tekle dobre želje i molitve. Njiva srca su bila zviranjki vsakega dobra, zazivanja vsake vrste i Božjega blagoslova: na decu, betežnike, da bi nam oči bile zdrave, da bi z rukami mogli kruheka služiti i drugem ga dati, da bi nam blago bilo zdravo i betega ne bi poznalo. Dok sem bil dečec, gledel sem ih i poslušal, a suze su mi tekle i tekle. Sam si mislil: Bože dragi, kakva bogčija. Niš nemaju i ne znam gde buju spali i kaj buju jeli, a samo popevaju, igraju, kričiju. Više ih nije ni čuti ni videti. Gde su? Kaj nije više bogčije? Tu su, tu. Same drugač oblečeni, drugač moliju, igraju i popevaju. I tak sme Božja bogčija. Si mi kaj imame same Boga. Si mi kaj se same v Boga ufame. Kaj su druge ljudi kaj su bez posla ostali, na čije kučenje nišče ne odgovarja, kojem neče nišče pomoći. Bogcu je same Bog ostal. Bogec ima Boga i Bog ga nigdar pozabil nebu. Dobri i dragi ljudi, ki imate srca i duše za kakvog bogca, nek vam Marija Božja Mati da vu nebu stanovati!

Informativni listić

Župa sv. Fabijana i Sebastijana
u Varaždinu

Od 5. do 11. srpnja 2021.

Godište XVIII.

Broj 36 (890)

Dragi župljani! Početak srpnja u znaku je hodočašća u Mariju Bisticu, a 14. nedjelja kroz godinu potiče nas na promišljanje o zavičajnom podneblju. Lijepo je putovati, a mnogi koji su svugdje već bili kažu da je na svakom putovanju najljepši povratak kući. Tako je nastala i poslovice: *Čovjek putuje svijetom tražeći sreću, i vraća se kući da je nađe*. Čovjek - vječiti putnik - ako iskrena srca traži, uvijek na kraju nalazi smirenje. No što kada kod kuće i

zostane dobrodošlica? Kada u svome zavičaju čovjek nailazi na grubost, zavist, neiskrenost, nepovjerenje... I Isus je to doživio. I njega su u zavičaju dočekali zli jezici onih uobraženih koji misle da nikoga, pa ni Boga ne trebaju i ne poštuju. Kaže evanđelist da tu nije mogao učiniti ni jedno čudo. Na tome bismo mogli razočarano stati i ljutito negodovati. No tu nije točka! Rečenica se nastavlja: „osim što ozdravi nekoliko nemoćnika.“ To je ključni dio Isusovog razočaranja u svoju rodbinu, susjede i prijatelje. Mogao je okrenuti leđa i otići, ali ipak je ozdravio svoje sirotane. Izazov je to i snažan poticaj svakome od nas. Lijepo je i dobro posjetiti velike gradove, hodočastiti u daleka svetišta, no povratak s hodočašća isto mora biti hodočašće – našim domovima, našim bližnjima koje ćemo „hodom počastiti ili časno pohoditi“. Razmislimo o tome kada pjevamo: *Povrati, mila Majčice, sve izgubljene*. Treba li i nas nekamo vratiti? Hodočašće nije religiozni turizam, izlet, pustolovina i sl. Hodočašće je povratak k Božjem svetištu, ali i povratak k svetištu bližnjega koji ne živi u Bistrici, Međugorju, Lurdu, nego vrata do nas, možda čak i u istoj sobi. Pa i kada nas ne dočeka dobrota i podrška koju tražimo, poput Isusa učinimo mi to malo dobro, podarimo mi taj smiješak, taj komadić otvorenog neba. Malim koracima. Jedino s mnogo malih koraka stiže se do srca. S puno malih koraka dobrote i ljubavi i naš zavičaj postaje svetište natopljeno molitvama iz kojih izrastaju razdragane, sretne i svete duše.

Vlč. Ivica, župnik

RASPORED SVETIH MISA S NAKANAMA

Vrijeme, crkva		Nakane
po	5. 7. 19:00 DP	+ Željko Koščak
ut	6. 7. 19:00 DP	I. + Rozalija Ljubek i + iz ob. Ljubek II. + Jadranku Herega, Siniša Novoselec, Francika Horvat i ob. Čukli III. + Ivan Kovač IV. + ob. Premužić i Bašić V. + Stanu Šiljeg, Rosa Šiljeg; - za zdravlje Stanke Šiljeg i za duše u čistilištu
		+ ob. Droždek, Matijašić, Kovač Stjepan, Gran Pavao, Šantek Stjepan
sr	7. 7. 19:00 DP	+ ob. Droždek, Matijašić, Kovač Stjepan, Gran Pavao, Šantek Stjepan
če	8. 7. 19:00 DP	+ Šteficu, Mariju i Franjo Hrnčić
pe	9. 7. 19:00 DP	+ Marijan Smetiško
su	10. 7. 19:00 DP	+ Saša i ob. Habuš, ob. Surko i Antolović
ne	8:00 DP	+ ob. Kramarić i Leskovar, Andrija Simon
	10:00 DP	ŽUPNA SVETA MISA
	19:00 DP	+ iz ob. Pevec, Lacković, Plantak, Benko i Samolec, + Mijo Kocijan, Irma Pintarić, Anica Cobović, Josip Golubić, Vladimir Kovačić

ŽUPNE OBAVIJESTI

ZAVRŠETAK HODOČAŠĆA MAJCI BOŽJOJ BISTRičKOJ obilježiti će se sv. misom zahvalnicom u ponedjeljak 5. srpnja u 19:00 sati u varaždinskoj katedrali

EUHARISTIJSKO KLANJANJE - četvrtkom od 18:00 do 19:00 sati

Nakana: zahvala za milosti primljene po zagovoru Majke Božje Bistričke

POVODOM 24. OBLJETNICE UTEMELJENJA VARAŽDINSKE BISKUPIJE

5. srpnja 1997. god. odlukom svetog oca Ivana Pavla II. ustanovljena je Varaždinska biskupija te je prvim biskupom imenovan mons. Marko Culej koji je prilikom ustoličenja rekao: *Crkvi su danas potrebni ne toliko učitelji, nego svjedoci vjere. Dolazim k vama ne donoseći vam mudrost ovoga svijeta, nego da vam navijestim Isusa rassetoga, ali i uskrsloga. Dolazim k vama da bih vam govorio, ne zamamne riječi koje vam gode ušima, nego dolazim da vam navijestim da vas Bog ljubi, ljubi toliko da je radi vas i radi mene pošao na drvo križa... Moja pastirska služba biskupa želi pridonijeti ostvarenju što intimnije i založenije ljubavi između svakog kršćanina i Krista, između cijele biskupijske zajednice i Krista. Iz te povezanosti s Kristom izvire i biskupijska povezanost i nutarnja čvrstina svih vjernika u zajednici sa svojim pastirom biskupom.*

Kruh naš svagdanji – Biblija

Uzmi Bibliju u ruke svaki dan i osvježi svoju dušu riječima iz živog izvora!

Dan	Blagdan	Misli i liturgijska čitanja
po	5. 7. SV. ĆIRIL I METOD, zaštitnici Europe	<i>Žetva je velika, ali radnika malo.</i> Dj 13,46-49; Lk 10,1-9
ut	6. 7. Sv. Marija Goretti, djevica i mučenica	<i>Žetve je mnogo, a radnikâ malo.</i> Post 32,23-33; Mt 9,32-38
sr	7. 7. Vilibald, Vilko, Odon, Goran, Benedikt	<i>Pođite k izgubljenim ovcama doma Izraelova!</i> Post 41,55-57; 42,5-7a.17-24a; Mt 10,1-7
če	8. 7. Akvila, Priscila, Adrian, Eugen, Prokopije	<i>Badava primiste, badava dajte!</i> Post 44,18-21.23b-29;45,1-5; Mt 10,7-15
pe	9. 7. Bl. Marija od Propetog Isusa Petković, djevica	<i>Ne govorite to vi, nego Duh Oca vašega govori u vama!</i> Post 46,1-7.28-30; Mt 10,16-23
su	10. 7. Feliks, Srećko, Filip, Rufina, Viktorija	<i>Ne bojte se onih koji ubijaju tijelo.</i> Post 49,29-33; 50,15-25; Mt 10,24-33
ne	11. 7. PETNAESTA NEDJELJA KROZ GODINU	<i>Idi, prorоче, k narodu mojemu!</i> <i>U njemu nas izabra prije postanka svijeta.</i> <i>Poče ih slati.</i> Am 7,12-15; Ps 85,9ab.10-14; Ef 1,3-14; Mk 6,7-13

„SREĆA ULAZI U DOM U KOM SE ČUJE SMIJEH.“ (narodna poslovice)

„Pazi što prljaš. Ne pere se sve.“

Mladi se par preselio u novu kuću. Ujutro, dok su doručkovali, žena ugleda susjedu kako vani vješa rublje: „Nije joj baš čisto to rublje“, kaže, „ne zna kako se pere rublje, a možda joj treba i bolji prašak.“

Muž skrene pogled ne rekavši ništa. Svaki put kada je susjeda sušila rublje, žena je imala isti komentar. Mjesec dana poslije, iznenadila se kada je ugledala divno čisto rublje na konopu i reče mužu: „Pogledaj, napokon je naučila kako treba oprati rublje. Pitam se tko ju je naučio?“ Muž odgovori: „Ja sam jutros ustao ranije pa sam oprao prozore.“

Nakon propovijedi pita biskup nemirnu djevojčicu:

„Zašto ti hodaš po crkvi dok svi ostali sjede?“

„A zašto ti govoriš dok svi ostali šute?“ – odgovori djevojčica.

